

БЪЛГАРИЯ
НАДЪ
ВСИЧКО.

Год. абон. 100 лв.
1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, срѣда 7 Ноемврий 1923 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1-50 на кв. сантиметръ —
годежни, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТЪ

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

Минчо Сп. Кънчевъ

запасенъ подполковникъ
нѣма да приема на Димитровъ день.

Димитръ Н. Шеетаковъ

не ще приема посещение на имения си день поради
отсъствието си отъ града.

Митю Д. Коджабашавъ

поради отсъствие отъ града, не ще приема посещение
на имения си донъ.

Д-ръ Димитръ Димитриевъ

не ще приема на имения си день.

30 ГОДИШНИЯ МАГАЗИНЪ

„ПАПАГАЛЪ“

който винаги се стреми да задоволи клиентъ си, разполага за зимния сезонъ съ Виенски дамски палта, мушамы: дамски и мъжки, велуръ деленъ — за палта, вълнени платове, за рокли и костюми, кадифета, всѣкакви видове копринени платове, тюлени пердета различни ширини и качества, бархети най-голямъ изборъ, хасета и памучни преди (мори) английски.

НАЙ-СЕТНЕ НЕ ЗАБРАВЯЙТЕ ЗА РУСКО-БАЛКАНСКИТЪ ГАЛОШИ

пълненъ асортamentъ, мъжки съ фланела (кече), збита фланела, съ капаци и съ трико, дамски високи и ниски токове, гарсонети, момически и дѣтски.

Цѣнитъ сж конкурентни, едно посещение на МАГАЗИНА ни е достатъчно за уверение на истеностъта.

Синове Самуилъ Миздрахи.

3-8

ПРОДАВАМЪ КЪЩА

на улица „Царъ Освободителъ“ между къщитъ ни Д-ръ Жековъ и Къню Кърджиевъ съ 1 др. сладка вода.
Споразумение при Доси Кърджиевъ.

ВАЖНО!

ВАЖНО!

А ТЕ Л И Е Т О

за дамски и детски шапки на

Г-жа С. Т. СКОПАКОВА

се премести в бившата печатница на Пенев до книжарницата на Д. Иванов — ул. „Цар Освободителъ“.
За зимния сезонъ сж пристигнали голем избор Виенски фасони с умерени цени.

Рекламирайше чръзъ „Народенъ Сговоръ“.

Какво е необходимо.

При хубавитъ заложби на българската душа, ако се прибави и едно добро възпитание, българския народъ би започналъ да играе една нова благотворна роль. Ние нѣма да заставаме на едно слѣпо шовинистично гледище, за да кажемъ оноба което мнозина видни европейски мислители заявяватъ — че българския народъ е предопределенъ да изиграе една спасителна роль въ крушенieto на европейската цивилизация. Тия наблюдатели на българския народъ открито твърдятъ това, по ние нѣма да се ласкаемъ. Нека да мислимъ по-малко за себе си, но да желаемъ да направимъ много. А желаемъ това, трѣба да обрнемъ голѣмо внимание на това, за което е речъ — на възпитанието на българския народъ.

Днесъ не само нашата нация, а всички европейски нации сж въ страшна криза. И тая криза забелжително е, че все по-вече се увеличава. Тя напредва независимо отъ победени и победители въ западноевропейскитъ държави и заплашва да погребее западноевропейската цивилизация. И нашето твърдо убеждение е, че европейската цивилизация ще бжде погребена. Тя има много грѣхове, благодарение на обстоятелството, че се самозабрави отъ високитъ свои културни придобивки и пожела да се наложи на света, за да го завладе, и тия грехове ще я разорятъ. Само ония народи, които сж по-далечъ, които сж чисти отъ тия прегрешения, спокойни по духъ, творчески способни, демократизирани;

народи у които вѣрата и добродетелитъ не сж отпаднали, само тѣ ще се удържатъ отъ това падение, а освенъ това, ще послужатъ по нататкъ за разсадници на новата цивилизация. Единъ отъ тия народи е и нашия народъ — и за това европейскитъ учени (чийто гласове за съжаление не се чуватъ къдѣто трѣбва да днесъ) обръщатъ погледи къмъ насъ и ни сочатъ като предопределени за бждащето изграждане на Европа — сжщо тѣй, както прѣди 6 вѣка, чрезъ нашето богомилство преродихме и дадохме възможностъ за преустройството на сжщата тая Европа. Необходимо е обаче българския народъ да съзнае това и да се взре въ себе си. Ние сме поставени точно между двата свята — Изтокъ и Западъ. Отъ Изтокъ ние носимъ въ душата си всички добродетели на религиознитъ проповѣдници, както и спокойствието, миролюбието и широкото сжрцеце на източния народъ. Отъ Западъ ние сме възприели културата, която той е далъ на свѣта, която култура е чужда на източнитъ народи. Ето защо, ние сме едно странно съчетание на характеръ, който иска тихо и спокойно да се стреми напредъ. А до като Изтокъ е студенъ и мѣчно подвиженъ, а западъ гори и се руши — бждащето е тъкмо на тоя народъ, който съчетава у себе си признацитъ на характеръ какъвто посочихме.

Какво е тогава необходимо?

Само едно е злото което може да подрине и заличи нашето сжществу-

вание отъ картата на Европа — вътрешнитъ недоразумения — израждащи се до бунтарство на партизанска почва. Абсолютно нищо друго не е въ състояние да видоизмени нашиятъ напредничавъ животъ и да прегради пътя по който вървимъ. Ето защо необходимо е българския народъ да бжде спокоенъ. А за да бжде такъвъ, е потребно възпитание. Въ една отъ миналитъ свои статии ние посочихме язвата, която трови вътрешния ни животъ — партизанството. Сега когато наблюдаваме денятъ въ който всички партизани ще тръгнатъ да развиватъ своитъ платформи, удобенъ моментъ е да посочимъ, както на тѣхъ така и на народъ и правителства, че не сж платформитъ, които сж все хубави, а възпитанието е, което ще ни издигне предъ самитъ насъ. Тѣй, както сега презъ изборния периодъ ще се проявятъ максимумъ усилия, за да се спечели доверието на народа, така винаги по сжщия начинъ ще трѣбва да се проявятъ максимумъ грижи и усилия за възпитанието на народа. По такъвъ начинъ ние нѣма защо да казваме, че ще се постигне едно ново — цѣлостно и постоянно убеждение у народа — едно желание за творчество, което ще бжде здраво и мощно, за да може да зарази съ своя духъ загиващия западъ отъ една страна, а отъ друга да изхвърли и обезличи изъ своята собствена страна всички амбициозни себелюбци и недостойници.

A. Care.

Изъ дѣйствиата на Шуменския отрядъ по „Минковата махала“ и Гара Бойчиновци — Фердинандско.

(Изъ дневника на единъ участникъ) (5)
НАСТЪПЛЕНИЕ.

Слънцето отдавна бѣ прѣхвърлило послѣднитъ върхове на околнитъ висоти. Свечеряваме се. Залисани селянки и старци бързаха да прибератъ своитъ добичета отъ полето: Мѣдни звънци на прибиращи се стада и кучешки лай тукъ тамъ нарушаваха околната тишина. Изморени, загорели за вода и набити съ прахъ размесенъ съ погъ, ние поспрѣхме за малка почивка. Всички по дадената команда се слогнаха на земята, безъ да подбиратъ много много удобни мѣста. Всѣкий гледаше да

се облегне така, че да облекчи тежастъта отъ раницата си, която все по-вече и по-вече взе да става тежка. Скоро и манеркитъ се присушиха. Други започнаха щателна обorka на своитъ сухарни торби. Гледамъ единъ се облегалъ на купище чакълъ, другъ така легналъ въ канавката на шосето съ изпънати напредъ крака и запалилъ цигара, необезпокояванъ отъ никого, че и най капризния англичанинъ би му завидѣлъ на позата. Трети подирѣлъ се на круша почналъ бѣ да рови изъ раницата

най старателно, като че ли търсеше нѣщо скъпо. Други дяволито си подхвърляха шегы и отъ врѣме на врѣме мятатъ ахъ погледъ изъ подъ вежди къмъ своя Поручикъ, който се бѣ унесълъ въ странни мисли и не чуваше това що се говореше около него. Почивайки така по хоризонта надъ Пастрина планина се забѣлѣза група отъ 5 — 6 души, която ту се събираше ту се прѣскаше. Слѣдъ малко край тѣхъ се мернаха и конници. По всичко личеше, че тѣ наблюдаваха нашето приближаване по шосето. Тукъ при дадената обстановка и дума не можеше да стане за скрито настѣпление. Отъ случайна жена закъсняла въ полето узнахме, че сме близо до гара Бойчиновци. Хвърленитъ по групата 2 снаряда веднага я прѣспанаха. Въ послѣдствие научихме, че тѣзи два снаряда сж били въ съ-

ВНИМАНИЕ ВЪ ДРОГЕРИЯТА

НА
Д. ДИМОВЪ

пристигна пресно норвежско (РИБИ) МАСЛО
2—2 ул. „Славянска“ — Шуменъ.

ЗА СЕЗОНА

4—5

МАНЧЕСТЕРЪ

МАНЧЕСТЕРЪ

Съобщавамъ на почитаемиѣ си клиенти че за зимния сезонъ пристигнаха ми голѣмъ изборъ платове, кадифета, велюръ деленъ за дамски палта и галоши отъ най-солидната марка ТРАПЕЦЪ въ магазинъ Манчестеръ.

Възползвайте случая и посетете магазина ми и ще се уверите.

Съ почитъ: **Иосифъ Н. Шиздрахи и снѣжъ**
ул. „Славянска“ подъ общинското управление.

Жилищно законодателство въ Белгия.

Както въ Франция, така и въ Белгия, грижата на държавата за смекчаване на острата жилищна криза и за разрѣшаване на жилищния въпросъ е насочена изключително къмъ задоволяване жилищната нужда у бѣднѣтъ и сѣдни слоеве отъ населението. Затова и практическитѣ мѣрки тукъ сж насочени къмъ създаване на общедостъпни ефтини и хиг. жилища.

Въ сегашно врѣме въ Белгия строежитѣ на жилищи отъ типа на ефтенитѣ жилища (habitations à bon marché) се извършватъ чрезъ непосредственото участие на кредитни анонимни или кооперативни дружества. Напоследѣтъ строежитѣ е доста засиленъ, благодарение на последователнитѣ аванси, отпускани отъ Спестовната каса, за постройка на работнически жилища. До края на 1920 год. тия аванси — за една година само — достигатъ сумата 124,103,606 франка.

Съ законитѣ отъ 11 окт. 1919 и 25 юлий 1921 год. се учрѣдва специаленъ институтъ, подъ чиято грижа се поставятъ строежитѣ на жилища съ ефтенъ наемъ. Това учрѣждение е народното дружество за ефтини жилищи и жилища (Société nationale des habitations et logements à bon marché). Дружеството не строи само, но е организирано да разпрѣдѣля между отдѣлнитѣ строителни дружества отпускани отъ белгийското правителство фондове за тая цѣль.

Кооперативнитѣ или акционерни строителни дружества, които иматъ право да получаватъ субсидии, съгласно съ горѣцитираниѣ закони, въ управителнитѣ си сѣбѣти допускатъ прѣдставителъ и на държавната власт. Тѣхнитѣ уставни трѣбва да сж съгласувани съ образеца, изработенъ отъ Народното дружество. Кжшитѣ които се строятъ отъ кредитираниѣ отъ послѣдното дружество организации, сж прѣдизначени за отдаване подъ наемъ, абаже въ уста-

витѣ имъ се прѣдвиждатъ и клаузи за евентуална продажба на тия жилища. Прѣмислането на жилищата въ собственост на наемателя става обикновено слѣдъ пълното имъ изплащане чрезъ годишни вноски. Макаръ това да е допустимо отъ установитѣ на отдѣлнитѣ дружества, Народното дружество до сега не е насърчавало отчуждаването на жилищата, че цѣната на кжшитѣ е още тѣй висока и разходитѣ по изплащането имъ тѣй големи, че може да докара до невъзможностъ, да се посрѣднатъ плащанията при евентуално спадане на наднишитѣ. Все пакъ, обаче, въпросътъ за продажбата на пострѣенитѣ подъ грижата на Народното дружество кжжи е на разполагане.

Организацията на системата е слѣдната: народното дружество авансира на дружествата необходимитѣ за строежъ суми съ лихва 2 на сто и съ срокъ на изплащането до 66 години. Сумата на отдѣлнитѣ заеми, на които иматъ право тия дружества, може да достигна максимумъ до единъ развѣтръ, който се равнява на петократния номиналенъ капиталъ на дружеството, дори когато сж внесени само 20 на сто отъ капиталъ му.

По вече се облагодетелствуватъ строежитѣ, които иматъ за цѣль жилища за многочленни сѣмейства. Наемитѣ обикновено се опрѣдѣлятъ отъ Народното дружество съ огледъ на ресурситѣ на сѣмейството, което получава жилището. Общо взето, тоя наемъ е опрѣдѣленъ на около 10 на сто отъ сѣдната надница или заплатата на лицата съ умѣрено състояние отъ района, къмъ който спада пострѣйката.

(слѣдва)

ХРОНИКА

ВЪ БРОЙ 61 ПОДЪ громкия наасловъ „Дѣлото по злоупотреблението въ коперация Миръ“, „Шуменски вѣсти“ се е запретналъ

да печата обвинителния актъ по сжщото дѣло. Тенденцията на редакцията на тоя вѣстникъ се характеризира отъ слѣднитѣ факти: Редактора на „Шум. вѣсти“ лично присѣдствува при сждебното дирение, резолюцията по дѣлото се произнесе на 1 Ноември прѣдъ обѣдъ, „Шуменски вѣсти“, вмѣсто да оповѣсти резолюцията отъ сждебното дирение и прочетената резолюция, открива широки колонии за препечатване на обвинителния актъ.

Този обвинителенъ актъ съествува отъ около 2 години и прѣзъ всичкото това врѣме редактора на „Шум. вѣсти“ поддържаше най-сърдечни отношения съ Свѣтозаръ Митевъ, като дори му подхвърляше издаването на своя вѣстникъ „Шум. вѣсти“ презъ отсъствието му и по врѣме на интернирането му отъ дружбашката власт. Това повѣдение на Хр. Герчевъ къмъ Свѣтозаръ Митевъ очевидно говори, че той не е считалъ Митева за такъвъ лошъ човекъ, както днесъ иска да го прѣдстави на обществото. А, слѣдъ издадената резолюция, която съдържа едно условно осъждане, за гдѣто Св. Митевъ е ималъ лекомислието да бжде отговоренъ, директоръ въ управлението на една бакалска кооперация, изнасянето на сж недоказани и опровергнати прѣдъ надлѣжното сждебно мѣсто обвинения, рисува едно злобно и отомствително настроение, — прояви, достойни за по друго поприще отъ онова на обществения служителъ. Наистина, били сж врѣмеша по трудни и лоши отъ днешнитѣ, но по по дло отъ нашето врѣме не е било.

Гражданинъ

МУЗИКАЛНОТО ДРУЖЕСТВО „Добри Войничковъ“ на 8 т. м. Димитровъ д е н ъ, ще празнува своя, дружественъ празникъ като сутринта ще се отслужи панахида въ църквата „Три Светители“, а вечерта дружеството устройва танцуванна вечеринка въ салона на читалище „Арх. Михаилъ“ съ концертна частъ при участието на музиката на 7. п. Преславска Дружина.

Поканвагъ се всички членове на дружеството да присѣдствуватъ, както на панахидата и вечеринката.

СЪ ЗАДОВОЛСТВО научихме че отъ произведеното дознание по поводъ изпратеното писмо отъ Стойно Тодоровъ до бившия окр. управителъ Д. Георгиевъ, поместено въ миналия брой, се установява, че писаното по отношение на прокурора е чиста измислица, съчинена отъ автора на писмото и че никога и прѣдъ никого прокурора не е обещавалъ че ще освободи дружбашкитѣ мятежници.

Ще чакаме да видимъ какво ще се стори отъ надлежната властъ противъ Стойно Тодоровъ.

ПИТАМЕ Г-нъ Кмета, какво е направено до сега, съ злоупотребитѣ отъ Петко Яневъ, 70,000 лева, взети отъ сумитѣ по прѣхраната. — Идушии брой ще изнесемъ по-голѣми подробности.

Гражданинъ

СЪ ТОКУ ЦО излезлата книжка № 9 н0 „Морска Библиотека“ отъ печатъ се привѣршва годишнината, а така сжщо и по-нататъшното и излизане. Съгласно решението на учредителния съборъ на Българския Народенъ Морски Сговоръ състоялъ се въ гр. Варна презъ м. май т. г. за напредъ „Морска Библиотека“ ще излиза непериодиченъ, а отъ време на време. Въ нея ще се помѣстватъ цѣли, напълно завършени работи по морскитѣ въпроси. За излизането на всѣки послѣдующъ номеръ ще се съобщава заблаговременно. То ще зависи главно отъ ржкописния материалъ, съ който разполага редакционния комитетъ и отъ средствата, които е въ състояние да отпусне Гл. Управ. тѣло на Сговора за издаването му.

Съгласно сжщото решение, официалниятъ органъ на Б. Н. М. Сговоръ ще се именува „Морски Сговоръ“ — илюстрирано месечно списание, голѣмъ форматъ, — което ще започне да излиза отъ 1 Януарий 1924 год. Всички членове на Б. Н. М. Сговоръ, които сж издѣлжили членскитѣ си вноски опрѣдѣлени отъ учредителния съборъ ще получаватъ списанието безплатно. За останалите членове на Сговора и за всички нечленове, то ще струва годишно (10) книжки 100 лева.

Цѣлта на бждаще списание „Морски Сговоръ“, което ще се описва на широка-общедостъпенъ езикъ ще бжде:

1) Да ратува чрезъ перото въ духа на устава на Б. Н. М. Сговоръ, чий девизъ е: „Къмъ морето и Дунавъ за напредъкъ“ и който се стреми.

а) Да работи за пробуждане любови къмъ морето и за поддържане разумно национално чувство.

б) Да въздействува за развитието и усиляване родното ни мореплаване.

в) Да ратува за подпомагане морскитѣ и рѣчни промисли, като за това насърчава и подпомага правилно разселване и заселване на морскитѣ и рѣчни крайбрежия.

г) Да подпомага за присвояване и засилване целесъобразна и разумна общественна и държавна морска и рѣчна политика и просвѣта.

2) Да държи членоветѣ на Б. Н. М. Сговоръ и цѣлиятъ български народъ въ течение на морскитѣ въпроси отъ вътрешенъ и външенъ характеръ.

3) Да съобщава и разгласява нарежданията на Гл. Управит. тѣло на Б. Н. М. Сговоръ до клоноветѣ на Сговора и членоветѣ имъ.

Книжовно-Просвѣтния Отдѣлъ при Българския Народенъ Морски Сговоръ, който е патоваренъ отъ Гл. Управително тѣло на Сговора да издава списанието, моли всички досегашни сътрудници на „Морска Библиотека“, а така сжщо и желающитѣ за въ бждаще да сътрудничатъ, да подкрепятъ съ материалъ списанието, като се съобразяватъ съ духа на гореназенитѣ цѣли. Статритѣ трѣбва да бждатъ написани на широко общодостъпенъ езикъ и да сж кратки. Снимкитѣ трѣбва да бждатъ придружени съ обяснения.

Труда на сътруднитѣ ще бж-

де възнаграденъ съ следния

нораръ:

За оригинална статия на една

нища — 60 лв.

За пренодна статия на една

нища — 40 лв.

За снимки по 10 ст. на

Всичко що се отнася до сп.

ски Сговоръ отправите на адри

До Книжовно-Просвѣтния

дѣлъ при Българския Наро

Морски Сговоръ — Варна.

Отъ Книжовно-Просвѣт

Оидѣлъ при Българския На

денъ Морски Сговоръ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1594

гр. Шуменъ, 6 XI 1923 го

Шуменското градско общинско Управление обявява на интереситѣ се, че въ канцеларията сжщото на 17 Ноември т. г. 9 до 10 ч. а. с. ще се произтиргъ, по спешностъ отдаването прѣдприемачъ направата на 10 ви гальоти, за нуждитѣ на обната.

Приблизителната стойностъ прѣдприятието вазлиза на 30,000 лева.

Отъ конкурентитѣ се изисква документи изисквани въ за бюджета, отчетността и пр. приятията и залогъ 10% въ приблизителната стойностъ.

Тържнитѣ книжа сж на разположение всѣки присѣствителъ и частъ въ счетоводното отдѣлъ при общината.

Отъ Общин

Сжд приставъ при Шуменско окръженъ сжд.

ОБЯВЛЕНИЕ № 3756.

Подписаниятъ Петко Василъ Сждебенъ Приставъ при Шуменски Окръженъ Сждъ, на 1 м. тжжъ, обявявамъ на интереситѣ се, че на основание нителния листъ № 13313 издатъ отъ Шум. Окр. Сждъ на 18 густъ 1913 година, въ полза Славко Ив. Аличевъ отъ Ендже противъ Дечко Митевъ Шуменъ, за 15425 лева, и ласно чл. чл. 910—925 отъ Градското Сждопроизводство, на Ноември 1923 година ще прѣдамъ прѣдъ дома на длѣжъ „ул. Славянска“, на публиченъ търгъ, следуюция длѣжни движими имотъ: 1) 1 бомба Вино — бяло — сжджржа 741 ри, № на марката е 180 отъ рия 78, които се оцѣнява по лева литъра — 7410 лева; 2) 1 бомба съ вино — червено — сжджржа 464 литри, № на марката е 177 сер. 78, оцѣнено по лева литъра, или всичко за лева. 3) Една бомба съ вино — червено — която сжджржа литри № на марката е 177 сер. 78, оцѣнено по лева литъра за 3500 лева.

Желающитѣ да участвуватъ тая проданъ, трѣбва да се явятъ в казания денъ, часъгъ 9 обедъ да наддаватъ.

Гр. Шуменъ, 31 X 1923 го

Сжд. Приставъ: **Петко Василъ**

тояние въ мигъ да прѣснатъ по всички посоки току що събралитѣ се мятежници на площада прѣдъ гара бойчиновци, дѣто послѣднитѣ се организирали въ роти. Отъ мѣстни жители ни се каза, че числото на послѣднитѣ, които въ този моментъ сж биле на гарата е било надъ 600 души. Замърчахме по шосето. Не слѣдъ дълго и луната изгря и стана нашъ съпътникъ. Почна да долита до насъ кучешки лай. И войнитѣ разбраха, че приближаваме населенъ пунктъ. Патрулитѣ отъ своя страна донесоха, че приближаваме гара Бойчиновци. Тѣй като нѣмахме точни свѣдѣния за положението на гарата и самото село, Майора заповѣда да се взематъ всички прѣдварителни мѣрки за атака на населенъ пунктъ Рѣшението му бѣше на всѣка цѣна да атакуваме гарата, която е непосредствено до

самото село. Съ пристѣпъ скоро ние станахме господари на заетата гара и село Бойчиновци. Веднага н-ка на отряда прѣдаде по апарата въ Вратца за стореното прѣзъ деня.

Този денъ 24 септември нашия отрядъ измина 45 км., отъ които 20 съ железница и 25 пѣшгъ.

Нощуване.

Тукъ се получи нареждане да чакаме до втора заповѣдъ и да спрѣмъ настѣплението си за гр. Фердинандъ. Тѣй като всички бѣха изморени и трѣбваше да се нощува тукъ, взеха се всички прѣдварителни мѣрки за охрана на бивакъ. Началствующитѣ лица наредъ съ полофинеритѣ трѣбваше да бдѣтъ и станатъ часови, а войнитѣ да почиватъ. Умората бѣше обща; склопваха се очитѣ на всички ни, но нѣмише що да се

прави. Тръпки ползиха по изпотеното ми тѣло, което почнало бѣ да застива. Скоро войнитѣ се натъркаляха и заровиха въ сламата, която тѣ бѣха довлѣкли отъ натоваренитѣ вагони. Всичко бѣ замръзло около ни. Всрѣдъ тои малкъ станъ отъ бранници — потомци на Крума, сновѣха само часовитѣ, дежурния офицеръ и подофинеръ и сѣбнитѣ около картеницитѣ и орджията. Изнесениѣ напредъ постове схващайки важността на своето назначение не мигнаха прѣзъ всичкото врѣме на своето бдѣние. Отъ врѣме на врѣме кучешки лай нарушаваше нощната тишина. Изморенитѣ ко не свързани на коневъза близо до самитѣ насъ, лакомо хрупаха сочното сѣно и отъ врѣме на врѣме разтрѣсхваха изпозогенъ си морно тѣло. Не си спомнямъ точно колко бѣше часа, но това бѣ въ начало-

то на нощта, когато отъ гр. Фердинандъ коменданта на мятежнитѣ повика Бойчиновци. Яви се Майора но той лично не говори; послѣдния помоли единъ отъ чиновнитѣ да се обади на Фердинандъ. Завърза се разговоръ — такъвъ какъвто се води въ даденъ случай между двама противници.

Слѣдъ като си пожелаха добра срѣща и примѣрване на силитѣ на слѣдуюция денъ. най-приятелски се раздѣлиха. Имахъ случая да наблюдавамъ Мръ Нестерова прѣзъ цѣлата нощ. Той ту лѣгаше ту ставаше и се разхождаше на долу на горѣ, заетъ всецѣло въ мисли. По всичко личеше, че той си готвеше своя планъ за утрѣшния денъ. Но колкото и да бѣ той добръ съгласенъ, н е м у липсваха точни свѣдѣния за противника. До колкото обаче се знаеше, послѣдния се очакваше отъ къмъ Ломъ

и Фердинандъ, но не и отъ Вратца. Цѣлия отрядъ прѣзъ нощта на площада гарата. За да иматъ прѣдставителитѣ за самото мѣстоположение, нека си прѣдставятъ формата на една конска подкова която отворената си страна е обърната на изтокъ. Лѣвата страна се отъ висотата Минкова Махала, ната отъ Пастрина планина и кръглената частъ отъ Ерденска висоти. Мѣстоположението на Бойчиновци, много наподобява тои гр. Шуменъ съ оклитѣ отъ аръсъ висоти — Ядъзъ, табиято съгвѣтствува на Минкова хала, Илчовия баиръ — на Пастрина планина, а Търново табията — на Царъ Крумовитѣ порти (съ дума Къошкѣоагъ) — на Ерденскитѣ висоти.

(Слѣд.)